

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL T. S. SKUNDO**

2022 m. lapkričio d. Nr. S- (7-134/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistensio, narių Jurgitos Narkevičiūtės, Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo T. S. (toliau – Pareiškėja) 2022-09-06 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2022-08-25 sprendimo grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-1158322 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Inspekcijos atstovė D. S. 2022-11-08 posėdyje nuotoliniu būdu dalyvavo, Pareiškėja nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja 2022-09-06 skunde nurodo, jog Inspekcijos Sprendime nurodytos faktinės aplinkybės tik iš dalies atitinka buvusias, nes 2016 m. parduotas nekilnojamas turtas buvo deklaruotas Pareiškėjos sutuoktinio C. P. vardu.

Skunde nurodoma, jog 2017-04-22 buvo deklaruotas 2016 m. parduotas turtas bei su jo pardavimu susijusios patirtos išlaidos. Inspekcijai 2017-12-15 informavus, kad turtas įgytas bendrąja jungtine sutuoktinių nuosavybės teise ir turi būti deklaruojamas kiekvieno sutuoktinio atskirai, deklaracija buvo tikslinama, turtas deklaruotas kiekvieno sutuoktinio atskirai ir su tuo susijusios išlaidos dalintos per pusę. 2017-01-31 nuvykus į Kauno apskrities valstybinę mokesčių inspekciją (toliau – Kauno AVMI), buvo pateikti turto įsigijimo dokumentai, tai patvirtina ir išlaidų suvestinė, kurios tikrumą patvirtina vyr. specialistės antspaudas su žyma. 2018-04-04 nuvykus į Kauno AVMI kartu su sutuoktiniu, buvo pateiktas prašymas susidariusią sutuoktinio permoką įskaityti Pareiškėjos nepriemokai padengti, nes 2017-04-22 sutuoktiniui deklaravus turtą, buvo sumokėtas bendras gyventojų pajamų mokestis (toliau – GPM). 2021-11-30 nuvykus į Kauno AVMI, buvo pateikti turto įsigijimo dokumentai, tai patvirtino ir mokesčių administratoriaus vyr. specialistė.

Pareiškėja skunde akcentuoja savo amžių (76 m.) ir tvirtina niekada nevengusi mokestinių prievolių vykdymo, o priešingai, visada vykusį kartu su sutuoktiniu į Kauno AVMI ir vykdžiusi iš Inspekcijos gautuose raštuose nurodytus reikalavimus, tačiau nei karto nesulaukusi informacijos apie tai, kad gali būti suėjęs senaties terminas.

2022-02-17 gavusi Inspekcijos pranešimą apie skolą, Pareiškėja teigia 2022-02-19 pateikusi prašymą iš sutuoktinio permokos užskaityti Pareiškėjos nepriemoką. Tačiau 2022-02-18 bankas gavo pranešimą nurašyti 338,92 Eur. Taip susidarė permoka, kurią pagal pateiktą prašymą Inspekcija nepagrįstai atsisako Pareiškėjai grąžinti.

Inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos

(skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės), ir išnagrinėjusi Pareiškėjos 2022-08-09 Prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-525851, Sprendimu nusprendė negrąžinti Pareiškėjai 297,14 Eur permokos, nes nepateiktos visos pareikalautos pateikti deklaracijos ar mokesčių apyskaitos, kurias, vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, privaloma pateikti.

Inspekcija nurodė papildomus Sprendimo priėmimo motyvus: Inspekcijos duomenimis, Pareiškėja 2017-12-15 pateikė metinę pajamų deklaraciją (duomenys neskelbtini) už 2016 m., kurioje deklaravo 4 850 Eur mokėtiną GPM. Deklaruota GPM suma pagal Pareiškėjos

2018-04-04 pateiktą prašymą FR0781 buvo įskaityta iš 1421 įmokes kodu esančios permokos. Dėl deklaracijoje nustatytų trūkumų (deklaravo neteisingą turto įsigijimo ir / ar pardavimo kainą ir kitą su jo pardavimu ar kitokiu perleidimu nuosavybėn susijusių išlaidų ir / ar pajamų sumą) Pareiškėjai 2018-03-29 Nr. 30.13-T47-22392 paštu, 2021-10-22 Nr. 30.13-T-47-97428 el. paštu bei 2021-11-09 Nr. 30.13-T-47-100405 paštu buvo išsiųsti pranešimai pašalinti deklaracijoje esančius trūkumus. Pareiškėja 2016 m. pajamų deklaraciją tikslino 2021-11-29 ir 2021-11-30, baigiantis deklaracijos pateikimo senaties terminui, nepagrįstai sumažinus prievolės sumą. Pareiškėja deklaravo 46 244,34 Eur išlaidas, turėjo deklaruoti 38 744,30 Eur. Deklaravo 34 055,66 Eur apmokestinamąsias pajamas, o turėjo deklaruoti 41 555,70 Eur. Deklaravo 5 108 Eur mokėtiną GPM, o turėjo deklaruoti 6 233 Eur mokėtiną GPM. Dėl 2021-11-30 pateiktoje deklaracijoje nustatytų trūkumų Pareiškėjai paštu 2021-12-09 išsiųstas pranešimas Nr. 30.13-T-47-220150 iki 2021-12-31 patikslinti 2016 m. pajamų deklaraciją (duomenys neskelbtini) nes deklaruota neteisinga turto įsigijimo ir / ar pardavimo kaina ir kita su jo pardavimu ar kitokiu perleidimu nuosavybėn susijusių išlaidų ir / ar pajamų suma. Pagal patvirtintą namo statybos išlaidų suvestinę Pareiškėja turėjo deklaruoti 38 744,30 Eur išlaidų sumą (parduoto 0,0554 ha sklypo 7 500 Eur išlaidas nurodė sutuoktinis), tačiau iki pranešime nurodyto termino, t. y. 2021-12-31, Pareiškėja deklaracijos nepatikslino. Dėl susidariusios nepriemokos, 2021-11-30 pateikus patikslintą deklaraciją, 2022-02-17 buvo išsiųstas nurodymas Nr. (23.31-08) 467-38383 nurašyti mokesstinę nepriemoką (258 Eur GPM ir 80,92 Eur GPM delspinigius) nuo Pareiškėjos sąskaitos (sąskaitų). Nurodymas buvo įvykdytas bei pagal C. P. 2022-02-19 pateiktą prašymą FR0781 308 Eur buvo įskaityti 1441 įmokes kodu Pareiškėjai iš C. P. GPM permokos. Iš 308 Eur sumos įskaityta GPM delspinigių prievolė – 10,86 Eur, likusią 297,14 Eur sumą Pareiškėja prašo grąžinti. Vadovaujantis MAĮ 40 straipsnio 1, 4, 5 punktais, atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėja iki 2021-12-31 nepateikė patikslintos pajamų deklaracijos už 2016 m. ir šios deklaracijos pateikimui suėjo senaties terminas, 297,14 Eur suma Pareiškėjai negrąžinta.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas tenkintinas, Inspekcijos Sprendimas naikintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Sprendimo, kuriuo mokesčių administratorius atsisakė tenkinti Pareiškėjos 2022-08-09 prašymą ir grąžinti jai 297,14 Eur permoką, pagrįstumo ir teisėtumo.

Komisija pažymi, jog pagal šiam mokestiniam ginčui aktualias mokesčių permokų grąžinimo klausimus reglamentuojančio MAĮ 87 straipsnio nuostatas mokesčių administratorius, prieš grąžindamas mokesčio permoką, turi įsitikinti, kad mokesčių mokėtojo prašoma grąžinti permoka faktiškai susidarė, taip pat įsitikinti, ar nėra teisinio pagrindo turimą permoką (skirtumą) įskaityti kitoms mokesčių mokėtojo turimoms nepriemokoms padengti (MAĮ 87 straipsnio 1, 5 dalys). Įgyvendinamas šią teisę mokesčių administratorius gali reikalauti papildomų dokumentų, būtinų mokesčio permokos realumui nustatyti, ir nustatyti mokesčių mokėtojui terminą trūkstamiems dokumentams pateikti (MAĮ 87 straipsnio 6 dalis). Pagal MAĮ 87 straipsnio 6 dalį mokesčių administratorius turi teisę patikrinti prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą MAĮ nustatyta tvarka ir terminais. Tuomet mokesčio permoka grąžinama po atliktų kontrolės veiksmų ar mokestinio patikrinimo, jeigu dėl permokos

susidarymo realumo yra inicijuojamas mokestinis patikrinimas ar permokos gražinimo klausimas yra sudėtinė mokestinio patikrinimo dalis. Tuo atveju, jeigu kontrolės procedūrų metu mokesčių administratorius nustato, jog mokesčio permoka nėra realiai susidariusi ar tam tikras pajamas mokesčių mokėtojas yra deklaravęs neteisingai, tuomet permokos negražinimas gali būti įforminamas arba įgyvendinant permokos gražinimo procedūrą, arba surašant patikrinimo aktą ir priimant sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo.

Iš išdėstyto teisinio reglamentavimo yra akivaizdu, kad mokesčio permoka (skirtumas) mokesčių mokėtojui gražintina tuo atveju, jeigu mokesčių mokėtojas pagrindžia (mokesčių administratorius įsitikina), kad mokesčio permoka (skirtumas) yra realiai susidariusi ir mokesčių mokėtojas neturi nepriemokų, kurioms padengti ši permoka pirmiausia turi būti panaudota. Komisija pažymi, kad nagrinėjamo ginčo atveju Pareiškėjos prašoma gražinti permoka yra faktiškai susidariusi, Inspekcija neneigia ginče aptariamoms permokoms realumo, taip pat iš ginčo byloje pateiktos medžiagos spręstina, kad skundžiamo sprendimo priėmimo dieną Pareiškėja neturi mokestinių nepriemokų.

MAĮ 2 straipsnio 12 dalis apibrėžia mokesčio permokos sąvoką, nurodydama, kad mokesčio permoka yra mokesčių mokėtojo sumokėta per didelė mokesčio suma, t. y. suma, kurios mokesčių mokėtojas neturėjo (neturi) pareigos mokėti pagal teisės aktų reikalavimus. Ginčo byloje nustatyta (šią aplinkybę Sprendime nurodo ir pats mokesčių administratorius), kad Pareiškėjai 2021-11-30 pateikus patikslintą pajamų deklaraciją už 2016 m., susidarė mokėtina 258 Eur GPM suma, kuri buvo sumokėta du kartus: bankui įvykdžius Inspekcijos 2022-02-17 nurodymą Nr. (23.31-08) 467-38383 nurašyti mokestinę nepriemoką (258 Eur GPM ir 80,92 Eur GPM delspinigius) nuo Pareiškėjos sąskaitos (sąskaitų) bei pagal Pareiškėjos sutuoktinio C. P. 2022-02-19 pateiktą prašymą iš jo turimos GPM permokos 308 Eur įskaičius Pareiškėjos nepriemokai padengti (Inspekcijos 2022-02-21 sprendimas Nr. 331-47934). Iš 308 Eur sumos mokesčių administratorius įskaitė Pareiškėjos GPM delspinigių prievolę – 10,86 Eur, tačiau, neatsižvelgęs į tai, kad Pareiškėjos GPM prievolė buvo įvykdyta du kartus, likusią 297,14 Eur permokos sumą Pareiškėjai atsisakė gražinti, motyvuodamas tuo, kad nepateiktos visos pareikalautos pateikti deklaracijos (patikslinta pajamų deklaracija už 2016 m.) ar mokesčių apyskaitos, kurias, vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, privaloma pateikti.

Komisijos vertinimu, Inspekcijos skundžiamame sprendime nurodytas permokos negražinimo Pareiškėjai motyvas yra nepagrįstas MAĮ įtvirtintomis nuostatomis. MAĮ 66 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad vadovaudamasis mokesčių teisės aktais, priklausanti mokėti mokesčių apskaičiuoja pats mokesčių mokėtojas, išskyrus atitinkamuose mokesčių teisės aktuose numatytas išimtis. Pastebėjęs, kad mokestis buvo apskaičiuotas neteisingai, mokesčių mokėtojas jį perskaičiuoja. MAĮ 73 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad priklausančius mokėti mokesčius mokesčių mokėtojas deklaruoja savarankiškai, išskyrus tiesiogiai atitinkamų mokesčių įstatymuose nurodytus atvejus. Preziumuojama, kad mokesčio deklaracijoje nurodyti duomenys yra teisingi. Taigi MAĮ 66 ir 73 straipsniai įtvirtina, kad mokesčio deklaravimas – apskaičiavimas ir deklaracijos pateikimas yra savarankiškas mokesčių mokėtojo veiksmas, sukiantis pasekmes pačiam mokesčių mokėtojui. Mokesčių mokėtojo pateikta deklaracija yra tas teisinę reikšmę turintis dokumentas, kuriuo remiantis mokestinių teisinių santykių dalyviui yra sukuriama teisė ir pareigos mokestinių teisinių santykių srityje. Paprastai mokesčių mokėtojui sukuriama pareiga sumokėti atitinkamą mokestį arba teisė susigrąžinti mokesčio permoką (sumokėtas per dideles mokesčio sumas).

Atsižvelgiant į MAĮ 136 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą reglamentavimą – jeigu mokestinio tyrimo metu mokesčių administratoriaus pareigūnas nustato mokesčių mokėtojo pateiktos mokesčių deklaracijos ar kito dokumento trūkumų arba šie dokumentai prieštarauja kitai apie mokesčių mokėtoją turimai informacijai, mokesčių administratorius mokesčių mokėtojui įteikia rašytinį pranešimą pasiūlydamas ištaisyti mokestinio tyrimo metu nustatytas klaidas ir pašalinti trūkumus ar prieštaravimus, darytina išvada, kad mokesčių administratorius turi teisę teikti pranešimus apie pastebėtus trūkumus deklaracijose, kurie savo esme laikytini siūlymu pasitaisyti ir tai atitinka mokesčių administratoriui priskirtos informavimo funkcijos

įgyvendinimą, tačiau mokėtojams nesutinkant su trūkumais, sąlygojančiais mokestinės prievolės atsiradimą, tokie pranešimai negali sukelti teisinių pasekmių. MAĮ 33 straipsnio 7 punkte įtvirtinta mokesčių administratorius teisė, atliekant jam pavestas funkcijas, duoti mokesčių mokėtojui privalomus vykdyti nurodymus negali būti suprantama kaip teisė nustatyti mokesčių mokėtojui jo mokestinę prievolę, kai sprendžiamas klausimas dėl mokesčių mokėtojo mokestinės prievolės atsiradimo pagal įstatymą (mokesčių mokėtojui savarankiškai deklaravus mokėtiną mokesťį). Taip pat atsižvelgiant į tai, kad deklaracijos pateikimas yra savarankiškas mokesčių mokėtojo veiksmas, mokesčių administratorius negali priversti mokesčių mokėtojo deklaracijoje nurodyti sumas, su kuriomis šis nesutinka. Tačiau mokesčių administratorius, manantis, jog deklaracijoje pateiktas mokesčio apskaičiavimas nėra teisingas, turi galimybę pasinaudoti MAĮ numatytais būdais ir procedūromis, sudarančioms pagrindą mokestinės prievolės atsiradimui arba permokos negražinimui (atlikti mokestinį patikrinimą, priimti sprendimą negražinti permokos).

Byloje nustatyta, kad Pareiškėja kartu su sutuoktiniu C. P. 2016 m. pagal 2 sutartis už bendrą 160 600 Eur sumą pardavė pusę 2015 m. įsigyto 11,08 arų žemės sklypo su jame statytais (nebaigtos statybos) butais. C. P. 2017-04-22 pateikė pajamų deklaraciją už 2016 m., kurioje deklaravo visas gautas turto pardavimo pajamas – 160 600 Eur, visas šio turto įsigijimo išlaidas – 95 936,66 Eur bei 2017-04-22 sumokėjo 9 700 Eur GPM. Inspekcija, įvertinus tai, jog turtas buvo įgytas, pastatytas bei parduotas esant santuokoje, pasiūlė Pareiškėjai ir C. P. patikslinti pajamų deklaracijas už 2016 m., kiekvienam iš sutuoktinių deklaruojant po pusę gautų turto pardavimo pajamų ir patirtų išlaidų. Pareiškėja 2017-12-15 pateikė metinę pajamų deklaraciją (duomenys neskelbtini) už 2016 m., kurioje deklaravo gautas 80 300 Eur turto pardavimo pajamas, 47 968,33 Eur šio turto įsigijimo išlaidas bei 4 850 Eur mokėtiną GPM. Pareiškėjos deklaruota GPM suma 2018-02-28 buvo įskaityta iš Pareiškėjos sutuoktinio C. P. turėtos GPM permokos (Inspekcijos 2018-02-28 sprendimas Nr. 331C-31490). Mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėjos pateikta GPM deklaracija už 2016 m. buvo su trūkumais – Pareiškėja deklaravo neteisingą turto įsigijimo ir / ar pardavimo kainą ir kitą su jo pardavimu ar kitokiu perleidimu nuosavybėn susijusių išlaidų ir / ar pajamų sumą. Mokesčių administratorius siuntė Pareiškėjai pranešimus (išvardinti skundžiamame sprendime bei mokesčių administratoriaus papildomai pateikti Komisijai) pašalinti deklaracijoje esančius trūkumus. Pareiškėja patikslino 2016 m. pajamų deklaraciją 2021-11-29 ir 2021-11-30. Tačiau, kaip nustatė mokesčių administratorius, ir 2021-11-30 pateikta patikslinta metinė pajamų deklaracija už 2016 m. buvo su trūkumais. Pareiškėja deklaravo 46 244,34 Eur išlaidas, mokesčių administratoriaus vertinimu, turėjo deklaruoti 38 744,30 Eur, deklaravo 34 055,66 Eur apmokestinamąsias pajamas, o turėjo deklaruoti 41 555,70 Eur, deklaravo 5 108 Eur mokėtiną GPM, o turėjo deklaruoti 6 233 Eur mokėtiną GPM. Dėl 2021-11-30 pateiktoje patikslintoje deklaracijoje nustatytų trūkumų Pareiškėjai paštu 2021-12-09 buvo išsiųstas pranešimas Nr. 30.13-T-47-220150 iki 2021-12-31 patikslinti 2016 m. pajamų deklaraciją, tačiau iki pranešime nurodyto termino, t. y. 2021-12-31 (taip pat iki GPM perskaičiavimo už 2016 m. senaties termino pabaigos (ginčui aktualiu laikotarpiu galiojusi MAĮ 68 straipsnio 1 dalis (2015-06-25 įstatymo Nr. XII-1897 redakcija) Pareiškėja deklaracijos nepatikslino. Mokesčių administratorius 2022 m. pradžioje ėmėsi 258 Eur GPM mokestinės nepriemokos (Pareiškėjos deklaruotas mokėtinas 5 108 Eur GPM – 4 850 Eur sumokėtas GPM), kuri atsirado 2021-11-30 Pareiškėjai pateikus patikslintą pajamų deklaraciją už 2016 m., priverstinio išieškojimo veiksmy.

Bylos duomenimis, mokesčių administratorius iki pat šiame ginče aptariamo GPM apskaičiavimo senaties termino pabaigos, nors ir siuntė Pareiškėjai pranešimus tikslinti pajamų deklaraciją už 2016 m., nesiėmė jokių veiksmy, kad perskaičiuoti Pareiškėjos neteisingai apskaičiuotą GPM. Pagal MAĮ 66 straipsnio 2 dalį tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas teisės aktų nustatyta tvarka neapskaičiavo mokesčio arba neteisingai apskaičiavęs jo neperskaičiavo, mokesčių mokėtojui priklausantį mokėti mokesťį apskaičiuoja mokesčių administratorius, remdamasis mokesčių mokėtojo pateiktomis mokesčių deklaracijomis, apskaitos bei kitais dokumentais arba kitais šiame skyriuje numatytais specialiais mokesčių apskaičiavimo būdais.

Paminėtina ir tai, jog pagal MAĮ 34 straipsnio nuostatas mokesčių administratorius (jo pareigūnas), atlikdamas savo funkcijas ir įgyvendindamas jam šio įstatymo suteiktas teises, atliekamus veiksmus įformina sprendimais ir kitais dokumentais, kurių formas ir užpildymo tvarką nustato centrinis mokesčių administratorius. Ginčo atveju nėra priimtas mokesčių administratoriaus sprendimas dėl patikrinimo akto tvirtinimo, tačiau priešingai, mokesčių administratorius ėmėsi Pareiškėjos deklaracijoje deklaruotos GPM prievolės išieškojimo veiksmų. Taigi, nesant priimto mokesčių administratoriaus sprendimo dėl didesnio dydžio GPM prievolės, nei Pareiškėja yra deklaravusi 2021-11-30 pateiktoje patikslintoje pajamų deklaracijoje už 2016 m., nustatymo, skundžiamame sprendime išdėstyta mokesčių administratoriaus pozicija, kad Pareiškėja galimai neteisingai deklaravo turto įsigijimo išlaidas, todėl jos mokestinė prievolė galimai turėjo būti didesnė, taip pat Inspekcijos atstovės skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu išdėstyta pozicija, kad ginčo atveju liko nesumokėta 1 125 Eur GPM skola, kas ir lėmė ginče aptariamą permoką Pareiškėjai negražinimą, laikytina nepagrįsta.

Kaip jau buvo minėta, skundžiamu sprendimu negražinta permoka susidarė Pareiškėjai pateikus GPM deklaraciją už 2016 m. (vėliau mokesčių administratoriaus reikalavimu ją tikslinus) bei įvykdžius 2021-11-30 pateiktoje patikslintoje GPM deklaracijoje už 2016 m. apskaičiuotą GPM prievolę, taip pat mokesčių administratoriui priverstinai ją išieškojus iš Pareiškėjos. Taigi, Pareiškėjos 258 Eur GPM prievolė buvo sumokėta (išieškota) į biudžetą du kartus. Mokesčių administratorius nėra priėmęs sprendimo dėl didesnės GPM prievolės Pareiškėjai nustatyto, taip pat yra suejęs senaties terminas GPM už 2016 m. perskaičiuoti ir tokiam sprendimui priimti. Atsižvelgiant į tai, skundžiamas sprendimas, kuriuo mokesčių administratorius atsisakė gražinti Pareiškėjai 297,14 Eur permoką, kuri pateko į biudžetą nesant tam teisinio pagrindo, motyvuodamas tuo, kad nepateiktos visos pareikalautos pateikti deklaracijos ar mokesčių apyskaitos, kurias, vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, privaloma pateikti, negali būti laikomas pagrįstu ir teisėtu, todėl yra naikinamas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Panaikinti Inspekcijos 2022-08-25 sprendimą gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-1158322.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu dėl mokesčio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokesčio ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė